

[Finansministeren.]

fremsat Anmodning til Bankerne og Nationalbanken — det er samlet i Nationalbanken — om Finansiering, og saa er det naturligt, at man fra Regeringens Side prøver, om man ikke kan hjælpe med til, at det kan ske paa en god og sund Maade. Saa er det jo nok muligt, at Venstrerigsdagsmændene herinde vil søge at benægte, at Kommunerne er interesserede i det, men Kendsgerningerne paa dette Omraade taler et stærkere Sprog og i hvert Fald et rigtigere Sprog end det, der tales fra Venstres Side.

Det ærede Medlem fremsatte mange Ønsker om, hvad der skulde gøres paa andre Omraader. Jeg tror, det er Spørgsmaal, som man skal lade forhandle paa de Steder, hvor de forhandles. Det ærede Medlem var i øvrigt selv klar over, at det var slet ikke her, det foregik, i det Øjeblik han stod paa Talerstolen. Det tror jeg, man kan give det ærede Medlem Ret i; der foregik ikke noget særlig mærkværdigt, i hvert Fald paa det Tidspunkt det ærede Medlem stod paa Talerstolen. Der foregik det, at Venstre afviste at komme de arbejdsløse til Hjælp, men det er ikke noget ualmindeligt. De Krav, som det ærede Medlem fremsatte om, at Staten paa anden Maade skulde komme Kommunerne til Hjælp, og jeg ved ikke hvad, ja, de bliver nok drøftet dér, hvor de skal drøftes.

Her drejer det sig om det ganske specielle Spørgsmaal, om man ved at skaffe Kommunerne Hjælp til Finansiering af de Vejarbejder, som de ønsker at udføre, kan hjælpe paa Arbejdsløsheden. Her er ikke Tale om at paalægge Kommunerne at gøre noget som helst, her er Tale om at bringe Kommunerne Hjælp, en Hjælp, som Kommunerne har anmodet Staten om at skaffe dem, og det gaar man fra den Side imod. Jeg haaber, det skal være muligt at skaffe Kommunerne en saadan Hjælp, uden at Venstre behøver at være med. Det kunde jo være, at Venstre efterhaanden maatte lære, at deres Sabotering af ethvert Forsøg paa at komme de arbejdsløse til Hjælp ikke er afgørende for, hvad der sker her i Danmark.

Det ærede Medlem mente, at det var urimeligt, at der skulde stilles Sikkerhed fra Kommunernes Side. Et saadant Synspunkt forstaar jeg slet ikke. Jeg synes altid, det er Venstre, der fortæller om, hvilken sund Økonomi paa alle Omraader de ønsker at grundlægge: det gælder om, at der ikke laanes, uden at der er Mulighed for at betale tilbage, og der skal være virkeligt Grundlag for Økonomien. Og saa kommer det ærede Medlem Hr. Elgaard og

siger: Ja, men er det ikke meningsløst, at man forlanger, at der fra Kommunernes Side skal stilles Sikkerhed i de Vejmidler, som de faar senere! Ja, hvis man savner enhver Sans for god og sund Økonomi, saa er det meningsløst at forlange Sikkerhed, men hvis man hylder det økonomiske Synspunkt ogsaa i Praksis, ikke alene i Demagogi, saa er det Forslag, der er fremsat her, klogt og fornuftigt, og saa burde man tiltræde det. Det er, som det blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Jens Jensen, Kommunerne selv, der ønsker Hjælp til Finansiering. Der er mangfoldige Kommuner rundt om i vort Land, som gerne vil være med til at gøre noget for at give de Folk derude, der intet har at leve af, lidt Arbejde, saa de kunde tjene lidt til at opretholde Livet ved, men som ikke har de nødvendige Finansieringsmuligheder i Øjeblikket, og det er disse Kommuner, der er Tale om at skaffe Hjælp, en Hjælp, som de ønsker, og som vi for vort Vedkommende gerne vil give dem.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, der talte fra Venstres Side, egentlig har nogen rigtig Forstaaelse af, hvad der foregaar i Øjeblikket rundt om i Landkommunerne. Det ærede Medlem skulde prøve at undersøge, hvorledes Synspunkterne er rundt om i Kommunerne, saa vilde det ærede Medlem opdage, at man dér ønsker, at der kunde ske noget saadant, som der er Tale om her, saaledes at der blev Finansieringsmuligheder. Jeg skulde i hvert Fald ikke frygte for at komme ud i Landet i en Forsamling af kommunale Folk og drøfte dette Spørgsmaal med det ærede Medlem, jeg kan garantere for, at det blev ikke det ærede Medlem, der fik størst Tilslutning blandt de Folk, der har Ansvaret ude i Kommunerne.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der er gjort fra anden Side, skal jeg fatte mig ganske kort, idet jeg gaar ud fra, at vi faar en Forhandling i et Udvalg. Jeg vil dog gerne sige til det ærede Medlem Hr. Koch, som frygtede for, at en Lov som denne skulde bidrage til, at Obligationmarkedet blev overfyldt, at det bliver der ikke Tale om. Det, der er Tale om, er, at Staten praktisk talt skal stille en Garanti. At denne Garanti stilles i Form af en Obligation eller et Interimsbevis, vil ingen praktisk Betydning faa, for denne Garanti eller dette Bevis skal ligge i Hypotekbankens Boks, og det vil ikke give Anledning til Udstedelse af nye Obligationer. Det fremgaar naturligvis ikke positivt af Lovforslaget — det er ogsaa derfor, det ærede Medlem omtaler